

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra FRA DEN GAMLE FABRIK

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II*, 1905-, s. 48. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsøe02-shoot-idm140504745779808/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II

Hvor var der dog forskelligt hos Hørkræmmerens fra ovre hos Onkel. Jeg havde været vant til store, møbelfattige Værelser, til hvidskurede Gulve og dybe, brede Fag med smalle Gardiner. Her var alt smaat, men saa forunderlig hyggeligt. Ikke Spor af Regnskaber paa store Borde med Prøver af Kopper og Tallerkener, ingen Reoler med Bøger og Foliaer, ingen kemiske Instrumenter, ingen Former eller Modeller. Bløde Tæpper dæmpede mine Skridt; tykke, lyseblaa Gardiner lukkede det vigende Dagslys ude, og Ilden fra den lave, firkantede Kamin med sine blankpolerede Messingdupper faldt i en rød Stribe hen over det oplukkede Pianoforte og lyste paa de hvide Tangenter. Bag ved de halvt tiltrukne Gardiner tittede hvide, blaa og røde Hyacinter frem. De voksede til min store Forbavselse lige op af det bare Vand, og fra det lille Bogskab, hvis Bogrygge tindrede i rødt og grønt og Guld, duftede en Buket Lillekonvaller mellem de fineste Bregneblade. Det var en Hygge og en Rigdom midt i Vinterens karrige Skød, hvorom jeg aldrig før havde haft nogen Idé — jeg syntes, at jeg var i Paradis. Johanna mærkede min Forundring og nørrede sig med at vise mig alt. Legetøjet kom frem, vi fik os en hyggelig Plads i Lysningen af den røde Kaminild, Paradisfuglen og Kolibrierne blev beundrede i Nærheden. Derpaa kom Tusind og én Nat med brogede Billeder, og Johanna fortalte mig om Sindbad og Selim, om Omar og Nadir, om Kalifens prægtige Palads og de stille, duftende Haver, hvor Springvandene plaskede — jeg syntes, at jeg saa' det langt tydeligere end i „Aladdin“ paa Teatret.

Lidt efter gik Fru Theil ud. Johanna lod Bogen synke, saa' paa mig med sine store, brune Øjne og spurgte: „Sig mig, Viggo, hvorfor sloges du med den fede, rødhaarede Dreng?“

Jeg rødmede og svarede: „Det vil jeg ikke sige.“